

عنوان مقاله:

انحلال وکالت بلاعزل در مذاهب اسلامی و حقوق ایران

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی مطالعات اجتماعی فرهنگی و پژوهش دینی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

شهین غفاری - دانشجوی کارشناسی ارشد فقه و حقوق خصوصی دانشگاه آزاد اسلامی تهران مرکزی

جمشید معصومی - استادیار رشته فقه و حقوق اسلامی دانشگاه آزاد اسلامی تهران مرکزی

حسن نعمتی - کاشناسی ارشد فقه مقارن و حقوق جزای اسلامی دانشگاه آزاد اسلامی تهران مرکزی

خلاصه مقاله:

وکالت بلاعزل، به وکالتی گفته می شود که موکل دیگر حق عزل وکیل و فسخ وکالت را ندارد. به تعبیردیگر، وکالت ساده که عقدی جایز بود با بلاعزل شدن درحکم عقد لازم می شود و دیگر طرفین نمی توانند آن رافسخ و به هم بزنند. اثر وکالت بلاعزل به دو صورت آشکار می شود: گاهی وکالت بلاعزل اثری فراتر از وکالت ایجاد می کند که دراین حالت، رابطه طرفین فراتراز عقد وکالت است و گاهی دروکالت فقط حق عزل وکیلاسقاط شده است، با این که موکل قادر به عزل وکیل نیست ولی خود می تواند موضوع وکالت یا معامله را انجامدهد. حال این سؤال مطرح است که انحلال وکالت بلاعزل از دیدگاه مذاهب و حقوق ایران چگونه است درفقه مذاهب خمس و حقوق موضوعه، ازدیدگاه فقها و حقوقدانان درمنابع متعدد فقهی و حقوقی این موضوع موردبررسی وتحلیل قرار گرفته است وکالت بلاعزل و وکالت بدون استعفا، ایجاد یک رابطه پایدار و غیرقابل فسخ ازجانب موکل و وکیل است. این مقاله به روش توصیفی-تحلیلی آماده گردیده است.

کلمات کلیدی:

وکالت، بلاعزل، انحلال، موکل، وکیل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/881761>

